

тоя сиенитъ, уволяняватъ се отъ него зърнца отъ магнетита (черна желѣзна руда) въ видъ на черенъ пѣсъкъ.

Споредъ Н. Златарски магнитното желѣзо се намира ганглионарно разпрѣдѣлено въ витошкий сиенитъ. Тѣзи ганглии сѫ испълнени съ гнейсъ-сиенитъ, въ който най-изобилно се нахожда руда.

Отъ такива камъни съставени сѫ по-вечето хълмове, лежащи измежду рѣкитѣ: Искъръ, Палагария и Желѣзна. Сѫщите се намиратъ и на дѣсният брѣгъ на Искъръ, не далеко отъ София, и въ по-малъкъ размѣръ. Тѣзи сѫ селата, около които събиратъ желѣзната магнитна руда: Калко, Горний и Долний Околь, Широкий-долъ, Райово, Рельово, Алино, Ковачевци, Ярково, Драгошиново, Злокучени и Чамурлий, Попояне.

За природното вѣтрение (чрезъ дѣждътъ, въздуха, мразоветѣ и пр.) на сиенита въ околността на Самоковъ помагатъ съ искусственно пушение на вода, чрезъ събиранителни басейни, съ искусствени вади и пр.

Прѣзъ Слакуджа-Планина води между Баня и Самоковъ 3 мили дѣлга вада, която сбира вода отъ Рила-планина; у с. Ковачевци се намиратъ езерца, които снабдяватъ вадите съ вода и пр.

Наклонността на горитѣ, дѣто се упражнява миенето на рудата, сѫ покрити съ бройни води, и отъ далечъ се вижда като голо място както на пр. въ с. Алино, Попояне, Ковачевци, Райово и пр.

Събиранietо рудата на Витоша се захваща на пролѣтъ; събраната руда въ особенъ басейнъ („виръ“) се натоваря на кола. Една кола пѣсъчна руда, която тѣгли около 360 оки се продавала прѣди русско-турската война споредъ чистотата и качеството за 18—20 гроша.

Витошката черна желѣзна руда, освѣнъ желѣзо и кислородъ съдържа още и Титанъ. Драшъ е анализиралъ (Geol. Reichsanstalt, Wien 1872) тѣзи руда и намѣрилъ въ проценти:

FeO	.	.	.	14,37
Fe ₂ O ₃	.	.	.	84,34
TiO ₂	.	.	.	2,48
Всичко				101,19